

Annen matkaraportti Ugandan matkalta 2005

Matkaraportti Ugandan matkalta 3.1- 17.1.2005

Matkan luonne

Olin matkalla yhdessä amerikkalaisen ystäväni kanssa, ja tavoitteenamme oli opettaa yhteydestä Kristuksessa naisten ja miesten välillä. Minun osuuteni asiasta oli enemmän puhua soluyhteisönäkyä. Vietin itse koko ajan Kampalassa. Paikalla oli myös miesliikkeen edustajien ylistystiimi Skotlannista, ja kaksi naista Englannista, 3 hengen pastori/piispa/maallikkotiimi Keniasta, joiden kanssa liikuimme puhumassa. Käytännössä ainoa yhteinen kokonainen seminaaripäivä oli WSM:n Healing of the Nations – konferenssi, jossa Patti ja minä puhuimme suunnitelmien mukaan. Muuten 2 viikkoa oli tiivistä ohjelmaa (josta ei ollut tietoa etukäteen), jossa pääsääntöisesti meidät oli jaettu pienempinä parin-kolmen hengen tiimeinä eri puolille kaupunkia ja seurakuntia saarnaamaan sunnuntaina, ja muutoin erilaisiin iltatilaisuuksiin. Tämä oli itselleni aikamoista joustavuusharjoittelua. mm. saarnan tekeminen edellisenä iltana, meneminen paikalle, ja sen pohjalta sitten ex tempore puhuminen mikä tilanteeseen tuntui sopivan. Päädyin saarnaamaan 3 kk vanhassa pienen joukon aloittelevassa srk:ssa (New Life Glory Church) soluarvoista, ja oli todella hienoa kokea, että tämä oli juuri oikea paikka sanomalle, Itg-papereita tultiin kyselemään myös. Puhuin myös naisten illassa St. John anglikaanikirkossa hengellisestä kasvusta ja miten solut ovat siinä hyödyllisiä. Sanoma liittyi anteeksiannon sanomaan, ja tuntui, että ihmiset tätä kautta saivat motivaatiota nähdä solujen arvo (jäljempänä enemmän tästä seurakunnasta).

Olin mukana myös Entebben pastorien tapaamisessa (n. 15 pastoria), jossa Patti puhui tasa-arvon sanoman, Kampalan pastoreiden fellowshipissä, Full Gospel Businessmen and women's kokouksessa, muutamissa muissa tapaamisissa.

Matkan aikana esitettiin ajatus, että laittaisimme jutut pieneksi kirjaksi, jonka eräs paikallinen mies lupasi kääntää muutamalle paikalliselle kielelle. Tätä voisi sitten jakaa kiertäessämme näillä kielialueilla. Lupasimme tarttua tarjoukseen ensi kesänä.

Mitä näin soluista?

Vierailin Kampala Pentecostal Church (KPC) :ssä, joka on 12 000 jäsenen soluseurakunta. Medad oli järjestänyt tapaamisen soluista vastaavan pastorin, Francon, kanssa, joka tuli lomaltaan juttelemaan. Noin 10 vuotta sitten KPC:n pastoriitiimi päätti siirtyä soluseurakunnaksi nairobilaista esimerkkiä seuraten (joka puolestaan oli saanut vaikutteita Amerikasta). Seurakunnan seinältä löytyivät pitkät listat soluista, niiden johtajista ja yhteystiedoista. Solunvetäjät kokoontuivat lisäksi myös omiin keskinäisiin soluihinsa, joilla oli omat vetäjät. Hyllyillä oli lomakkeita, joilla eri tasojen vetäjät raportoivat kokoontumisestaan jne. Kaikki oli hyvin järjestettyä. Jos solunvetäjien solun johtaja ei saa ryhmästä raporttia, hän ottaa yhteyttä solunvetäjään. Kampalassa oli useita jumalanpalveluspaikkoja. Kaupunki oli jaettu ilmansuuntien mukaan. Keskustan kirkossa, jossa kävin, oli joka sunnuntai 3 peräkkäistä jumalanpalvelusta, joiden pohjalta solumateriaalia tehtiin. Sinä sunnuntaina jona menimme jumalanpalvelukseen osoittautui, että kaikki palvelukset olivatkin Mandelan yleisurheilustadionilla, jossa koko srk:ta kokoontui yhdessä. Olimme myöhässä paikalla, mutta näimme kuinka ihmismassat kävelivät stadionilta alas. Kysyin Francolta, olivatko srk:n pastorit yhtä. Hän kertoi, että pastoriitiimi oli sama kuin 10 vuotta aiemmin ja että he joka viikko kokoontuivat paitsi hoitamaan srk:n asioita myös kokoontuivat soluna. He jakoivat edelleen yhteisen näyn. Myöhemmin jäin ihmettelemään, miten KPC:n järjestelmällisyys on täydellinen vastakohta ympäröivään kulttuuriin. Arvelin, että tässä vahva yhteinen päämäärä on voimakkaampi kuin kulttuuri.

Tutustuin myös St. John –anglikaanikirkkoon (450 jäsentä), johon Medad, Connie ja erityisesti Margaret kuuluvat. Margaret on siellä ollut aloittamassa soluja (tai zoneja) ja vastaa niistä. Srk on jaettu kahteen zone:iin, jotka kokoontuvat ison pienryhmän tapaisesti. Isompi näistä on jakautunut äskettäin useampaan pienempään soluun. Kävin molemmissa Zone-tapaamisissa, ja toisessa puhuin solunäystä Efesolaiskirjeen mukaan. Zonet ja naiset ja miehet ja nuoret vastaavat vuorotellen jumalanpalveluksista saarnoja myöten. Kävin yhdessä miesten johtamassa sunnuntai-jumalanpalveluksessa. Saarnaaja oli saanut tehtävän vasta sinä aamuna, ja puhui valkoisen ihmisen ajasta ja afrikkalaisen ajasta haastaen ihmisiä käyttämään aikansa tehokkaasti! Kerroin terveisiä koko porukalle Verkostosta, ja kuinka olemme Verkostossa osin seuranneet heidän esimerkkiään.

World Shine Ministries, WSM

Viikolla 2 osa porukkaa meni Medadin kanssa Ruandaan missioihin. Minä jäin Kampalaan jututtamaan tuttuja naisia: Margaret, joka oli Suomessa ja on WSM:n hallituksessa; Fellie, joka oli aiemmin WSM:n administraattori. Havaittiin, että ihmiset, jotka olivat WSM:n 'töissä' olivat edelleen kuvioissa mukana, enkä huomannut tai kuullut jännitteistä WSM:n sisällä. Hallitus vaikutti olevan yhtenäinen ja Kabalen ajoista poiketen ajavan WSM:n näkyä – ei niin että jokainen olisi hakemassa siitä itselle rahaa tai muuta, niin kuin Kabalen aikaisessa hallituksessa oli ilmeisesti tilanne. Connie, Medadin vaimo, oli selvästi ottanut uudenlaista vastuuta mm. radio-ohjelman, Woman's voice, sisällöstä ja toteutuksesta, ja myös ongelmatilanteissa hän tarttui toimeen. Ohjelma on ollut ilmeinen menestys. Sitä ovat olleet tekemässä ihmiset yli kirkkokuntarajojen (useat heistä ovat minulle tuttuja jo 2-3 vuoden takaa).

WSM, Yliopistoseurakunta ja Verkosto

Pääsin juttelemaan Medadin kanssa paremmin vasta viimeisenä päivänä Kampalassa. Silloin kyllä istuimmekin useita tunteja puhumassa asioista mm. soluista ja tarpeesta aloittaa yhdestä (ei sadasta) solusta. Medad opettaa opettajia yliopistossa, ja on juuri aloittanut pastorina yliopistosrk:ssa, jossa on 3 jumalanpalvelusta peräkkäin niin täynnä, että väki on pihalla. Joulun väliviikolla kuulemma opiskelijat pyysivät häntä ylimääräisiä kertoja sinne puhumaan, ja hän meni sitten matkalla miettien mistä puhua sillä kertaa. Hän onkin aloittamassa soluja siellä. Keskustelimme WSM:n ja Yliopiston partnershipistä tässä asiassa. Heillähän on ollut jo pitkään yhteistyötä. Olin itsekin viime vuonna puhumassa heidän jumalanpalveluksessaan, joten olen nähnyt paikan.

Medadin vauhti ja WSM:n tulevaisuus: huomioita matkalla

Lähipiirin ihmiset olivat huolissaan Medadin jaksamisesta, mutta myös selvästi halukkaita kantamaan kortensa kekoon. Connielle ja Medadille on syntymässä lapsi parin kuukauden sisällä. Lisäksi on ollut missioita Ruandassa, Keniassa, Skotlannissa miesten tilaisuudessa. Tätä kirjoittaessani Medad on Burundissa. Samalla hän viimeistelee väitöskirjaansa teologisesta etiikasta /kirkon johtajien integriteetistä. Tämä vuosi koettiin kriittisenä WSM:n kannalta. Mutta on merkkejä siitä, että Jumalalla on suunnitelmat: Esim. Kenneth (Connien veli) ja Patricia ovat vuoden töissä WSM:lle palkatta. He ovat intoa ja uskoa täynnä olevia nuoria, Kenneth on opiskellut teologiaa Skotlannista, ja Patricia hallitsee tietokoneita ja hallintoa. Connie on myös kasvanut selvästi uudella tavalla vastuuseen.

WSM:n kautta on lähetetty lähemmäs 100 orpoa kouluun. Lapsityöstä vastaa hallituksessa pari henkilöä, mm. Godwin, jotka myös työksensä kiertää kouluissa. Näyttää, että ihmiset tekevät työtä pitkälti palkatta. Kun kysyin mistä Kenneth saa elantonsa, enkä tyytynyt vastaukseen 'God provides', lopulta hän kertoi, miten esim. Skotlannissa nimettömät ihmiset toimittivat ovelle rahaa. He ovat Patrician kanssa säästäneet, voidakseen laittaa vuoden WSM:n käynnistämiseen. En ole varma, kuinka tätä kaikkea tulkita, mutta on ilmeistä että nämä ihmiset kulkevat uskossa tavalla, joka minulle on vähän outoa.

WSM:llä on pikkuruinen toimisto Kampala Road:lla, jossa on tietokone, printteri/skanneri (kts. kuva). Hommasimme sinne myös internet-yhteyden rahoilla, jotka matkaseurani lahjoitti tarkoitukseen. WSM:llä on myös äänentoistovälineitä, joita käytetään missiomatkoilla.

Yksi nainen kuvasi Medadia näin: 'Medad on kuin 'juna', joka kiittää eteenpäin, jos haluaa audienssin on tartuttava tilaisuuteen.' Se on myös juna, jonka kohdatessaan ihmiset kasvavat. Tapasimme joka puolella ihmisiä, jotka johtivat kouluja, ja olivat tekemisissä isojen asioiden kanssa myös Ugandan valtiossa tai kirkon sisällä tai niitä sivuten. Hyvin usein nämä olivat ihmisiä, jotka olivat tulleet Medadin kautta uskoon, ja nousseet äärimmäisestä köyhyydestä uskon ja Jlan antaman näyn antamalla päämäärätietoisuudella johtamaan esim. perustamaansa koulua. On ilmeistä, että Medad kouluttaa johtajia huomaamattaan, ilman että viettää paljonkaan aikaa ihmisten kanssa, mutta hän näkee ihmisten potentiaalin ja rohkaisee heitä eteenpäin: varsin koskettavia tarinoita, joita kuulumme, kun Pattin kanssa haastattelimme hotellimme pihalla pyöriä ihmisiä. Vastaus kysymykseeni 'mistä sait uskon jatkaa vaikeuksien keskellä koulua perustaessasi?' alkoi usein uskoontulosta, joka lähti esim. Medadin todistuksesta, ja vaikeudesta rahoittaa omaa koulunkäyntiä. Jumalaa tarvitaan niissä oloissa ihan eri tavalla kuin meillä.

Yleistä pohdintaa korruptiosta

Niin paljon Ugandassa pyörii sen ympärillä, että valkoisilta ihmisiltä haetaan tukea. Eräiden epävirallisten tietojen mukaan jopa 80% pastoreista käyttää suoraa epärehellisyyttä keinoinaan (kuviteltuja projekteja, jotka näytellään

tarkastajien tullessa esim. lainaamalla naapurin lehmää tai toimistoa; kuulin myös, miten myös kristillisessä hyväntekeväisyysjärjestössä naapurimaassa kuitteja kirjoitettiin väärille summille jne.) Myös todistuspuheenvuoroja väärennetään tai ainakin väritetään. Tämä kaikki vain vahvistaa tarvetta pitkäjänteisiin henkilökohtaisiin suhteisiin ja luottamukseen. Kaiken tämän keskellä tuntuu, että ainoastaan sen varaan kannattaa rakentaa. Yleistä mentaliteettia kuvaa se, että jos hallituksen ministeri ei kahdessa vuodessa ole onnistunut hankkimaan hienoa autoa ja muuta varallisuutta, häntä katsotaan halveksien. On todella haasteellista auttaa tässä ympäristössä, mutta olen huomannut, että Jla kyllä osoittaa oikeat kohteet ja oikeat ihmiset, joiden rukouksiin hän haluaa vastata.

Lopuksi

Kuten aina matkan seuraamukset ovat varmaan olleet suurimmat omissa elämässäni, mutta se on tämän raportin ulkopuolista asiaa.

Anne Mikkola